

TOTS ELS MEUS SECRETS O GAIREBÉ. 99 CANALS PER VEURE EL MÓN COM VÍCTOR AMELA

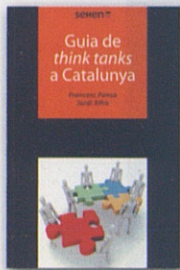
Víctor Amela
Ediciones B
320 pàgines

Estem acostumats a llegir Víctor Amela en clau de periodista, fent entrevistes a "La Contra" de *La Vanguardia*, o fent allò amb què s'ha convertit en referent acadèmic: la crítica televisiva. A allò a què no ens té gaire acostumats és a parlar d'ell mateix. És per això que aquesta obra, *Tots els meus secrets o gairebé. 99 canals per veure el món com Víctor Amela* esdevé

una novetat en el seu currículum bibliogràfic.

En les més de 300 pàgines que conformen aquest volum, hi trobarem allò que per alguna raó o altra, ha estat significatiu en la vida d'Amela. Podrem fer zàping entre aquests 99 canals que sintonitzen la seva personalitat. Entre aquests, s'hi amaguen vivències, anècdotes, inquietuds i, sens dubte, tots els seus secrets, o gairebé.

Una oportunitat per aprofundir en la personalitat d'aquest autor a través de la pròpia mirada, que ha traduït al llenguatge televisiu, mantenint-se fidel a la condició d'expert en la petita pantalla.

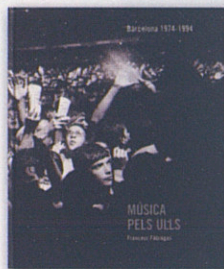
GUIA DE THINK TANKS A CATALUNYA

Francesc Ponsa i Jordi Xifra
Sehen
99 pàgines

Think Tank es podria traduir com a laboratori, tanc o dipòsit d'idees o pensaments. Es tracta d'organitzacions que tenen un pes important en el sistema polític nord-americà, però ara per ara a Catalunya encara no s'afavoreix prou la recepció d'aquest model.

Vet aquí la premissa amb què es basen els autors d'aquest lli-

bre, que han aconseguit elaborar una guia dels laboratoris d'idees a Catalunya amb l'objectiu de donar a conèixer aquest tipus d'organitzacions, fent-ne també una aproximació terminològica i històrica. Entre la selecció dels principals *think tank* de Catalunya hi trobem Casa Àsia, Fundació CIDOB, Centre d'Estudis Jordi Pujol o l'Institut Europeu per la Mediterrània. Francesc Ponsa és periodista, especialitzat en l'estudi dels laboratoris d'idees i professor de la UPF, mentre que Jordi Xifra dirigeix l'àrea d'investigació en comunicació i grups d'influència del grup de recerca Única de la UPF.

LA MÚSICA PELS ULLS. BARCELONA 1974-1994

Francesc Fàbregas
Ajuntament de Barcelona
264 pàgines

Francesc Fàbregas és segurament un dels referents més destacats de la fotografia musical del nostre temps a Catalunya. Referent perquè ha col·laborat en publicacions mítiques del sector, com *Rock Especial*, *Vibraciones* o *Rockdelux*, a més d'haver estat creador i director del programa *Sputnik*.

Des de la dècada dels setanta, Fàbregas ha estat fotografiant la

música que es feia aquí i la que visitava el nostre país, de tal manera que el seu ull ha immortalitzat actuacions mítiques dels membres de la Nova Cançó, El Último de la Fila, Loquillo, Bruce Springsteen, Bob Marley, Rolling Stones, U2, Queen o Miles Davis, entre altres.

Amb aquest volum, que recull les instantànies que han format part d'una exposició homònima que ha viatjat per diferents municipis, el lector pot fer un recorregut antològic a través de l'obra de Fàbregas alhora que rebrà el testimoni gràfic dels sons que han marcat una generació.

CIBERÈTICA. TIC I CANVI DE VALORS

Josep Lluís Micó
Editorial Barcino
120 pàgines

Josep Lluís Micó, periodista especialitzat en noves tecnologies i director del màster en Periodisme Avançat i Reporters de Blanquerna-Grupo Godó, estudia l'efecte que ha provocat la irrupció dels usos tecnològics en la nostra escala de valors.

Ja que, en poc més d'un decenni, Internet ha esdevingut un dels eixos vertebradors de la nostra vida laboral, social, i fins i tot fa-

miliar, Micó explora la possibilitat que s'estigui gestant també un canvi en les bases de la nostra ciberètica.

L'autor proposa que, de la mateixa manera que el descobriment d'Amèrica al segle XV va promoure la instauració d'un nou ordre cultural, polític, econòmic i social; la Xarxa obre un nou món en el qual s'amplia el camp d'acció d'alguns subjectes i en el qual les empreses han d'adaptar-se (o no) a la nova realitat. Micó recull en aquest volum les proves, o si més no els indicis, que demostren que amb la implantació d'un nou marc comunicatiu, és necessari revisar els usos que se'n fan.

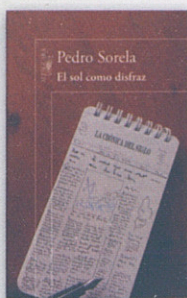

MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN. OBRA PERIODÍSTICA 1987-2003, LAS BATALLAS PERDIDAS (3R VOLUM)

Francesc Salgado.
Debate Periodismo
496 pàgines

Tercer volum de l'antologia de Manuel Vázquez Montalbán, que recull articles publicats entre 1987 i 2003, anys en què l'escriptor revifa el seu treball a premsa. El recull, recuperat de la mà de l'especialista Francesc Salgado, mostra els articles periodístics que varen destacar per sobre dels habituals per l'excepcionalitat, la novetat o

el punt de vista inesperat. Hi trobarem 245 articles que pretenen ser un resum de la seva darrera etapa a la premsa. Una etapa que comença amb una producció més aviat minsca, per l'exclusivitat com a columnista d'*El País*, però que a poc a poc anirà augmentant amb les col·laboracions a *Interviú* i a l'*Avui*. Tant en aquests mitjans, com en les col·laboracions amb mitjans estrangers (*La Repubblica* a Itàlia, o el *Página 12* a l'Argentina), Vázquez Montalbán deixa palesa la necessitat d'influir en el debat polític. El volum copsa, entre altres aspectes, la lluita ininterrompuda de l'escriptor en contra de la disgregació política i moral dels valors de l'esquerra del país.

EL SOL COMO DISFRAZ

Pedro Sorela
Alfaguara
344 pàgines

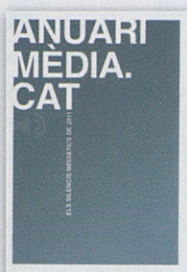
El sol como disfraz és un retrat en forma de novel·la de la professió periodística. La garantia que la ficció està inspirada en fets reals ens la dona el fet que el mateix autor, Pedro Sorela, és periodista, amb més de vint anys exercint la professió, en mitjans com Europa Press, *El Correo Español*-*El pueblo vasco* i *El País*, on s'hi va estar més d'una dècada.

A través d'aquestes 344 pàgines, Sorela enfoca la mirada en la

descripció d'un sector que s'ha anat transformant amb el pas dels anys. Servint-se de personatges ficticis en una redacció imaginària, evoca el dia a dia dels professionals, les seves ambicions i els corresponents desencanyans.

Parteix en el moment que el nou director d'aquest diari comença etapa amb l'anhel d'aportar nous aires a la redacció, si bé, com a la vida real, es topa amb entrebancs que provenen de diversos fronts.

L'autor entrellaça la història de diferents personatges que descriuran un ofici pel qual es necessita devoció, tot i què s'ha de fer front dia rere dia a servilismes i pressions de tota mena.

ANUARI MÈDIA.CAT. ELS SILENCIS MEDIÀTICS DE 2011

Roger Palà i Sergi Picazo
Mèdia.cat Observatori Crític dels Mitjans
160 pàgines

La crisi no ho pot tot. Amb aquesta premissa i la d'il·luminar els racons més foscos de l'actualitat als Països Catalans durant l'any 2011 parteix l'Anuari Mèdia.cat, un recull de quinze reportatges sobre temàtiques que van quedar tapades pels mitjans de comunicació durant aquell any. Una iniciativa de l'Observatori Crític dels Mitjans,

Mèdia.cat, impulsat pel Grup de Periodistes Ramon Barnils i finançat mitjançant el micromecenatge. El volum no solament convida la professió a seguir lluitant pel rigor i per la necessitat, ara més que mai, de lliurar-se de les pressions a què es veu sotmesa. També demostra que encara hi ha esperança d'exercir amb la vocació que va portar molts periodistes a seguir el camí de l'ofici. Sense perdre de vista aquests objectius, es tracten temes com el cost anual que suposa a cada català el frau fiscal o l'informe de Setem denunciant els bancs catalans per finançar i invertir en empreses de producció armamentística.

LOS NUEVOS DÉSPOTAS DEL PERIODISMO POLÍTICO

Ramon Miravittlas
Laertes
222 pàgines

Un tractat que reclama l'ús de l'ètica enfront del poder del mercat i la consciència per sobre de l'empresa. Una crònica que pretén desemmascarar el soroll mediàtic al voltant del qual es construeixen realitats interessades. Un manual d'ús per aprendre a identificar el periodisme que ha caigut al parany del joc polític i empresarial.

Tot això és *Los nuevos dèspotas del periodismo político*. Ramon Miravittlas, reconegut professional de premsa, ràdio, televisió i professor associat de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Uvic, es val de vuit capítols a través dels quals posa en evidència la barreja indistinguible que sovint trobem entre informació, opinió, ignorància i fins i tot mala fe en els mitjans de comunicació. D'aquesta manera, descriu la realitat del periodisme partidista, enfoca la mirada cap als estereotips del polític popular i a la tendència que impera a les redaccions de deixar-se endur per la inèrcia del comunicat oficial.

AMB LA REPÚBLICA AL CAP I CATALUNYA AL COR. EMPORDÀ FEDERAL (1911-1938)

Anna Teixidor
Ajuntament de Figueres / Diputació de Girona
302 pàgines

Anna Teixidor, humanista i periodista, presenta un monogràfic sobre *Empordà Federal*, un setmanari republicà figuerenc aparegut el 8 d'abril de 1911 i extingit amb motiu de la Guerra Civil. La publicació destaca per haver difós l'ideari dels valors del republicanisme federal que havien sorgit a l'Empordà durant la primera me-

tat del segle XIX i que es van mantenir fins al primer terç del s. XX. El volum, de 302 pàgines, esdevé significatiu tant des del punt de vista històric com pel retrat que dibuixa sobre la consciència ciutadana de l'època. Permet conèixer el nucli de col·laboradors que formaven part d'aquest projecte periodístic i polític, encapçalat pel líder republicà Josep Puig Pujades. Un estudi que proporciona al lector l'oportunitat d'aprofundir en el que va ser un mite polític i cultural, així com la seva vocació per superar els límits estrictes de la comarca, servint-se d'una important nòmina de col·laboradors que formaven part de la intel·lectualitat republicana.

LES REVISTES DE LA GUERRA. PUBLICACIONS PERIÒDIQUES IL·LUSTRADES SOBRE LA GUERRA CIVIL A CATALUNYA (1936-1939)

Ricard Martí i Manuel Ortega
Editorial Salvatella
159 pàgines

Aquesta obra és fruit de l'esforç que han realitzat els autors per la recerca en arxius, biblioteques i col·leccions particulars. El resultat és la compilació de 250 publicacions impreses a Catalunya, 100 en campanya i 45 a l'estranger, que van dedicar articles i reportatges a la

Guerra Civil o als soldats catalans que lluitaven als diversos fronts. Els autors s'han marcat com a objectiu o intenció recollir la quantitat més gran possible de revistes de guerra i fer-ne un catàleg il·lustrat. El criteri és el de centrar-se en aquelles que contenien unes quantes il·lustracions i que es podien trobar als quioscs del carrer, o bé que eren repartides com a propaganda, tant al front com a la població civil. El pròleg està signat per Jordi Pujol, expresident de la Generalitat. També destaca per l'acurada tria de publicacions, i la llista de directors de mitjans, fotògrafs, dibuixants, il·lustradors i nitotaires de l'època.